

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΜΗΜΑ VII
ΠΡΑΞΗ 380/2009

Αποτελούμενο από τον Πρόεδρο του Τμήματος Χρίστο Ντάκουρη, Αντιπρόεδρο, τα μέλη Άννα Λιγωμένου και Κωνσταντίνα Ζώη, Συμβούλους, Ευφροσύνη Παπαδημητρίου και Νικόλαο Βόγκα (εισηγητή), Παρέδρους με συμβουλευτική ψήφο.

Συνεδρίασε στην αίθουσα διασκέψεων του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, την 15 Δεκεμβρίου 2009, με την παρουσία της Γραμματέως του Βασιλικής Τσιαντή.

Για να αποφανθεί, ύστερα από σχετική διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Δήμο ... και του Δήμου ..., αν πρέπει να θεωρηθεί το 17424, οικονομικού έτους 2009, χρηματικό ένταλμα πληρωμής του Δήμου αυτού.

Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου

και

Έλαβε υπόψη

Την από 18.11.2009 έγγραφη γνώμη του Αντεπιτρόπου της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Αντωνίου Νικητάκη, σύμφωνα με την οποία το προαναφερόμενο χρηματικό ένταλμα πρέπει να θεωρηθεί.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

I. Η Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Δήμο ..., με την 44/29.10.2009 πράξη επιστροφής αρνήθηκε τη θεώρηση του 17424, οικονομικού έτους 2009, χρηματικού εντάλματος πληρωμής του Δήμου ..., ποσού 300.000,00 ευρώ, που εκδόθηκε στο όνομα της Δημοτικής Επιχείρησης «...», για τη χρηματοδότησή της, στο πλαίσιο εφαρμογής της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 4 του π.δ/τος 25/1988 (ΦΕΚ 10 Α'). Ως αιτιολογία της άρνησης θεώρησης η Επίτροπος προέβαλε ότι η ελεγχόμενη δαπάνη δεν είναι νόμιμη, καθόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προαναφερόμενου άρθρου, διότι η ως άνω διάταξη αφορά μόνο σε τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς και όχι σε επιχειρήσεις θεάματος και επικοινωνίας. Ο Δήμος ..., με το αριθ. πρωτ. 1974/9.11.2009 έγγραφο του Αντιπροέδρου της ..., επανέφερε το ως άνω χρηματικό ένταλμα για θεώρηση, υποστηρίζοντας τη νομιμότητα της εντελλόμενης δαπάνης, με τον ισχυρισμό, μεταξύ άλλων, ότι το προαναφερόμενο ειδικό νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988, περί επιτρεπτής χρηματοδότησης από τους ΟΤΑ, διέπει προεχόντως την ως άνω δημοτική επιχείρηση ραδιοφωνίας – τηλεόρασης. Η Επίτροπος, όμως, ενέμεινε στην άρνησή της, με συνέπεια να ανακύψει διαφωνία, για την άρση της οποίας νόμιμα απευθύνεται, με την από 10.11.2009 έκθεσή της στο Τμήμα τούτο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 21 παρ.1

του π.δ/τος 774/1980 και 139 παρ.1 του π.δ/τος 1225/1981, σε συνδυασμό με την ΦΓ8./22431/6.10.2004 (ΦΕΚ Β' 1620/1.11.2004) κανονιστική απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

II. Ο ν. 1730/1987 «Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ - ΑΕ)», ΦΕΚ 145 Α, ορίζει, μεταξύ άλλων, στις παραγράφους 2, 4, 8 και 12 του άρθρου 2 ότι: «2. Στην ΕΡΤ - ΑΕ εκχωρείται από το Κράτος αποκλειστικό ραδιοτηλεοπτικό προνόμιο για κάθε δραστηριότητα που συντελεί στην εκπλήρωση του σκοπού της. (...) 4. Ο Υπουργός Προεδρίας της Κυβέρνησης μπορεί να εκχωρήσει άδειες ίδρυσης και λειτουργίας ραδιοφωνικών σταθμών τοπικής μόνο ισχύος σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, σε φυσικά πρόσωπα ελληνικής ιθαγένειας και σε νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από έλληνες πολίτες. Η άδεια χορηγείται μετά από πρόταση της επιτροπής για την τοπική ραδιοφωνία. Δεν επιτρέπεται η χορήγηση περισσότερων από μία αδειών στο ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο (...) 8. ... Η ίδρυση και η λειτουργία των τοπικών σταθμών δεν μπορεί να επιβαρύνει σε καμιά περίπτωση τον κρατικό προϋπολογισμό. (...) 12. Οι γενικές αρχές λειτουργίας των σταθμών αυτών, οι τεχνικές και λοιπές προϋποθέσεις και η διαδικασία για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των σχετικών αδειών, τα σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των αρμόδιων υπηρεσιών και οργάνων καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των παραγράφων 4 έως και 11 ορίζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Μεταφορών και Επικοινωνιών. Προκειμένου για οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης δύναται να χορηγηθούν άδειες προσωρινής ισχύος μέχρι την έκδοση του παραπάνω προεδρικού διατάγματος». Κατ' επίκληση των ως άνω διατάξεων των παραγρ. 4 και 12 του άρθρου 2 του ν. 1730/87 (ως και του άρθρ. 15 του Συντάγματος), εκδόθηκε το π.δ/γμα 25/1988 «Όροι και προϋποθέσεις για την ίδρυση τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών, διαδικασία χορήγησης, ανανέωσης και ανάκλησης των σχετικών αδειών, γενικές αρχές λειτουργίας των σταθμών αυτών ...» (ΦΕΚ 10 Α'), στο οποίο ορίζονται, μεταξύ άλλων, ότι επιτρέπεται η ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών, εκπεμπόντων σε ορισμένη συχνότητα, μετά από σχετική άδεια η οποία χορηγείται για το δημόσιο συμφέρον και η χρήση της συνιστά δημόσια λειτουργία (άρθρ. 1), ότι οι άδειες ίδρυσης εγκατάστασης και λειτουργίας μπορεί να δοθούν σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, σε νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από έλληνες πολίτες και σε φυσικά πρόσωπα ελληνικής ιθαγένειας (άρθρ. 3 παρ. 1), ότι, εάν η άδεια έχει δοθεί σε οργανισμό ή οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως, ο ραδιοφωνικός σταθμός ανήκει ή λειτουργεί είτε ως ιδιόμορφη δημοτική επιχείρηση, είτε ως διαδημοτική ή διακοινοτική τοιαύτη (άρθρ. 3 παρ. 2 περιπτ. γ'), ότι η εισπραξη εσόδων από χαριστική αιτία ή διαφημίσεις που προέρχονται από ένα ή λίγα πρόσωπα που συνδέονται μεταξύ τους με συγγενικό δεσμό κ.λπ. δεν επιτρέπεται να

υπερβαίνει το 5% των δαπανών λειτουργίας των τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών (άρθρ. 13 παρ. 3) και ότι δεν επιτρέπεται η επιβολή ανταποδοτικού τέλους για τη λειτουργία τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (άρθρ. 13 παρ. 4). Τέλος, στην παρ. 3 του άρθρου 4 του ως άνω π.δ/τος ορίζονται τα εξής : «3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να καλύπτει τις δαπάνες λειτουργίας σε ποσοστό πάνω από πέντε τοις εκατό (5%) ενός μόνο σταθμού. Εξαιρείται η χορήγηση κεφαλαίων κίνησης από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ή άλλο ελληνικό πιστωτικό ίδρυμα. Επίσης, επιτρέπεται χωρίς κανένα περιορισμό η χρηματοδότηση από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) ή από νομικά πρόσωπα που ελέγχονται και εποπτεύονται από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) οποιουδήποτε βαθμού». Περαιτέρω, ο ν. 2218/1994 «Ίδρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 90 Α), ο οποίος στο άρθρ. 21, με τον ειδικότερο τίτλο «Ίδρύματα - Λοιπά νομικά πρόσωπα - Επιχειρήσεις» όρισε, στην παρ. 16 ότι: «Δεν επιτρέπεται η επιχορήγηση από νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, δήμο ή κοινότητα, οποιασδήποτε επιχείρησης που αυτοί συνιστούν ή συμμετέχουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 28 του π.δ. 323/1989», ήτοι με την επιφύλαξη των διατάξεων του μνημονευομένου άρθρ. 28 του τότε ισχύοντος Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (π.δ. 323/89, ΦΕΚ 146 Α'), που αναφέρονταν στην ειδική περίπτωση της συνάψεως των καλουμένων "προγραμματικών συμβάσεων". Στο άρθρ. 64 του νόμου αυτού (ν. 2218/94) ορίσθηκαν ειδικώς οι διατάξεις που καταργούνται, μεταξύ δε των καταργουμένων διατάξεων δεν περιελήφθη η διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988. Ακολούθως, η προμνησθείσα διάταξη του άρθρ. 21 παρ. 16 του ν. 2218/94 ενσωματώθηκε στο νεώτερο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (π.δ. 410/95, ΦΕΚ 231 Α'), ως διάταξη του άρθρ. 277, παρ. 8, το άρθρο δε αυτό (277 του ΔΚΚ) ανήκε στο Ε' μέρος του εν λόγω ΔΚΚ που αναφέρονταν (άρθρα 277-292) στη σύσταση επιχειρήσεων από τους ΟΤΑ, αμιγών ή μικτών, οι οποίες έχουν σκοπό α) την εκτέλεση έργων για εξυπηρέτηση του κοινού και για οικονομική εκμετάλλευση των έργων αυτών, β) την παραγωγή αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση του κοινού και γ) την ανάπτυξη δραστηριοτήτων για την πραγματοποίηση εσόδων, οι επιχειρήσεις δε αυτές αποτελούν ν.π.ι.δ. και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο (αντίστοιχο άρθρο στο ισχύοντα ΔΚΚ - ν.3463/2006 - αποτελεί το άρθρο 252). Τέλος, με τον ν. 2328/95 «Νομικό καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας κ.λπ.» (ΦΕΚ 159 Α) ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι επιτρέπεται, κατόπιν αδείας, χορηγούμενης για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, η ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών εκπνεπόντων σε ορισμένη συχνότητα (άρθρ. 6 παρ. 1 και 2), ότι

άδειες ιδρύσεως, εγκαταστάσεως και λειτουργίας ραδιοφωνικών σταθμών χορηγούνται σε ΟΤΑ ή επιχειρήσεις (αμιγείς ή μεικτές) των ΟΤΑ σε άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κ.λπ. (άρθρ. 6 παρ. 5), ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο οποίο χορηγείται άδεια ιδρύσεως εγκαταστάσεως και λειτουργίας ραδιοφωνικού σταθμού είναι υποχρεωμένο να διαχειρίζεται και να εκμεταλλεύεται αυτό το ίδιο και απ' ευθείας το σταθμό (άρθρ. 6 παρ. 10), ότι οι κάτοχοι αδείας, ενόψει της λήξεώς της, υποβάλλουν εκ νέου αιτήσεις, οι οποίες κρίνονται με βάση τη διαδικασία και τα κριτήρια που περιγράφονται στις διατάξεις του νόμου αυτού και ότι με την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού λήγουν όλες οι άδειες που έχουν χορηγηθεί για ίδρυση και λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού (άρθρ. 7 παρ. 9 και 10) και ότι με προεδρικό διάταγμα με πρόταση του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ρυθμίζονται όλες οι λεπτομέρειες που είναι τυχόν αναγκαίες για την εφαρμογή των θεμάτων του άρθρου αυτού, εκτός από εκείνα για τα οποία έχουν παρασχεθεί άλλες νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις (άρθρ. 7 παρ. 14). Το προβλεπόμενα με την τελευταία αυτή εξουσιοδοτική διάταξη (άρθρ. 7 παρ. 14) π.δ/γμα δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα. Περαιτέρω, στο άρθρο 17 του νόμου αυτού ορίσθηκε ότι καταργείται κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξεως αντίθετη προς τις διατάξεις του ανωτέρω νόμου.

III. Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό ερμηνευόμενες, προκύπτει ότι οι ΟΤΑ μπορούν να συνιστούν δημοτική επιχείρηση με χαρακτήρα διάφορο από τις λοιπές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ΔΚΚ (άρθρ. 260 επ. του π.δ/τος 323/1989, άρθρ. 277 επ. του π.δ/τος 410/1995, άρθρο 252 ν. 3463/2006). Μία από τις περιπτώσεις δημοτικών επιχειρήσεων διαφορετικού, άλλως ειδικού χαρακτήρα δύναται να αποτελεί και επιχείρηση με ειδικό σκοπό την ενημέρωση, ψυχαγωγία κ.λπ. των δημοτών της περιφέρειας του Δήμου, η οποία θα λειτουργεί στα πλαίσια των ειδικών διατάξεων του ν. 1730/87, του π.δ/τος 25/1988 και του νεώτερου ν. 2328/95, σε συνδυασμό με το άρθρ. 15 του Συντάγματος, το οποίο, εξάλλου, επικαλείται στο προοίμιό του το προαναφερθέν π.δ/γμα 25/1988. Η επιχείρηση αυτή, μη έχουσα κερδοσκοπικό χαρακτήρα και μη δυναμένη να επιβάλει τέλη, δεν είναι δυνατόν να εξασφαλίσει την λειτουργία της κατ' άλλο τρόπο, παρά μόνο με την οικονομική αρωγή του ΟΤΑ, στον οποίο και συνεστήθη, δεδομένου ότι οι λοιπές επιχειρήσεις που συνιστώνται από τους ΟΤΑ εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους με την επιβολή τελών και δικαιωμάτων, λειτουργούσες με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια προς εξυπηρέτηση του κοινού. Ως εκ τούτου, η επίμαχος διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988, η οποία προβλέπει την δυνατότητα, χωρίς περιορισμό, χρηματοδότησης από τον οικείο ΟΤΑ συσταθέντος ραδιοφωνικού (πλέον ραδιοτηλεοπτικού) σταθμού, ως ειδική διάταξη, δεν καταργήθηκε, αλλά εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη δημοσίευση και ισχύ της νεώτερης αλλά γενικού χαρακτήρα διάταξης του άρθρ. 277 παρ. 8 του π.δ/τος 410/95

(αντίστοιχες διατάξεις, υπό το καθεστώς του ισχύοντος ν. 3463/2006, περί χρηματικής επιχορήγησης/χρηματοδότησης αποτελούν τα άρθρα 202 και 259 του ΔΚΚ), η οποία αναφέρεται μεν, κατά τρόπο γενικό, στην απαγόρευση επιχορηγήσεως από τους ΟΤΑ οποιασδήποτε των υπ' αυτών συνιστωμένων δημοτικών (αμιγών ή μικτών) επιχειρήσεων, εννοεί όμως επιχειρήσεις έχουσες διαφορετικό σκοπό από τις επιχειρήσεις ραδιοτηλεόρασης, που συνιστώνται επί τη βάση του ειδικού νομοθετικού πλαισίου, το οποίο παρατέθηκε ανωτέρω. Το ότι δε η προαναφερθείσα διάταξη περί του επιτρεπτού της χρηματοδότησης στις εν λόγω δημοτικές επιχειρήσεις ραδιοτηλεόρασης εξακολουθεί να ισχύει, ενισχύεται και από το γεγονός ότι το άρθρ. 64 του καταργητικού της χρηματοδότησης (ή επιχορήγησης) ν. 2218/94 δεν περιλαμβάνει ρητά, μεταξύ των καταργουμένων διατάξεων και την διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988. Εξάλλου οι διατάξεις του π.δ/τος αυτού, οι οποίες προβλέπουν την ίδρυση και λειτουργία της δημοτικής ή κοινοτικής επιχείρησης ραδιοτηλεόρασης, ως επιχείρησης "ειδικού σκοπού" και διαλαμβάνουν ότι επιτρέπεται η χρηματοδότησή της χωρίς κανένα περιορισμό, δεν μπορεί να θεωρηθούν ως καταργημένες ούτε με τον νεώτερο ν. 2328/1995, καθόσον δεν είναι αντίθετες προς αυτόν, δεδομένου ότι και ο νόμος αυτός, ο οποίος αναμορφώνει το καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας, ρυθμίζει μόνο ζητήματα ιδρύσεως και λειτουργίας της δημοτικής και κοινοτικής ραδιοφωνίας - τηλεόρασης και δεν απαγορεύει ρητά την χρηματοδότηση των συνιστωμένων σταθμών, ούτε και καταργεί ρητά την περί δυνατότητας χρηματοδότησης από το οικείο ΟΤΑ διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988. Τέλος, δεν έχει ακόμη εκδοθεί το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρ. 7 παρ. 14 του ανωτέρω νόμου (2328/95) προεδρικό διάταγμα, για τη ρύθμιση των αναγκαίων λεπτομερειών προς εφαρμογή του νόμου αυτού. Κατά συνέπεια, η διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988, εξακολουθεί να ισχύει, για τους προεκτεθέντες λόγους, επιτρεπομένης, ως εκ τούτου, της χρηματοδότησης από τους ΟΤΑ συσταθέντων υπ' αυτών τοπικών σταθμών ραδιοτηλεόρασης, ως δημοτικών επιχειρήσεων ειδικού σκοπού (βλ. και Πρακτικά 6^{ης} Συν./16.2.1998 IV Τμ. Ελ.Συν).

IV. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Κατ' επίκληση των διατάξεων των άρθρων 1 και 3 παρ. 1 και 2 του ανωτέρω π.δ/τος 25/1988 και της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρ. 260 του π.δ/τος 76/1985 (τότε ισχύων Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας) και μετά από τις 1016/1987 και 1436/1987 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου ..., εκδόθηκε η υπ' αριθ. 16092/15.3.1988 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, (ΦΕΚ 167 Β'), με την οποία συστάθηκε στο Δήμο ... αμιγής δημοτική επιχείρηση με την επωνυμία «...», ως ίδιο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενο από τις διατάξεις των άρθρων 246 έως 253, 256, 260 και 272 του ως άνω τότε ισχύοντος ΔΚΚ, με σκοπό την «ίδρυση, εγκατάσταση και

λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού στο Δήμο ...», ορίσθηκε δε ότι πόροι της επιχείρησης είναι τα έσοδα από τις διαφημίσεις κ.λπ. και από λοιπές επιχορηγήσεις. Ακολούθησε τροποποίηση της ως άνω υπουργικής απόφασης, με την 63617/27.9.1990 απόφαση του ιδίου ως άνω Υπουργού (ΦΕΚ 646 Β'), με την οποία άλλαξε η επωνυμία της επιχείρησης σε «...» και συμπληρώθηκε ο σκοπός της οριζόμενος ως: «Σκοπός της Επιχείρησης είναι η ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία τοπικού ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταθμού στο Δήμο ...». Έκτοτε ακολούθησαν οι αριθ. 8400/14.3.1998 (ΦΕΚ 322 Β'), 33323/16.8.2005 (ΦΕΚ 1158 Β') και 3546/25.2.2008 (ΦΕΚ 444 Β') αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με τις οποίες τροποποιήθηκε η συστατική πράξη της εν λόγω δημοτικής επιχείρησης ως προς τη διάρκεια αυτής, εκτεινόμενη (με την τελευταία απόφαση) μέχρι 24.3.2028. Εξάλλου, με την 2137/24.9.2009 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου ..., εγκρίθηκε η αναμόρφωση του προϋπολογισμού του Δήμου του οικονομικού έτους 2009, προκειμένου να συμπεριλάβει τη χρηματοδότηση της ... με ποσό 1.300.000,00 ευρώ. Ακολούθως εκδόθηκε η αριθ. 1/15.10.2009 Οικονομική Κατάσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος Προϋπολογισμού (Δ/ση Οικονομικού) του Δήμου ..., για την καταβολή μέρους της ως άνω εγκριθείσας χρηματοδότησης, ανερχόμενης στο ποσό των 300.000,00 ευρώ, δαπάνη για την οποία εκδόθηκε το επίμαχο χρηματικό ένταλμα πληρωμής. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις, το Τμήμα κρίνει ότι η εντελλόμενη δαπάνη για τη χρηματοδότηση της δημοτικής επιχείρησης ραδιοτηλεόρασης ... είναι νόμιμη, καθόσον η επιχείρηση αυτή ως ειδικού σκοπού διέπεται από τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 3 του π.δ/τος 25/1988, σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται, χωρίς όριο, η χρηματοδότησή της από τον οικείο ΟΤΑ και οι οποίες κατισχύουν των σχετικών περί χρηματικής επιχορήγησης/χρηματοδότησης γενικών διατάξεων του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα. Εξάλλου, όπως προεκτέθηκε, η διάταξη αυτή δεν καταργήθηκε με την θέση σε ισχύ του ν. 2328/1995 περί τοπικής ραδιοφωνίας - τηλεόρασης, καθόσον με το νόμο αυτό δεν ρυθμίζονται σχετικά ζητήματα χρηματοδότησης, παρά μόνο θέματα ίδρυσης και λειτουργίας των τοπικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, ενώ, τέλος, δεν έχει ακόμη εκδοθεί το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρ. 7 παρ. 14 του νόμου αυτού προεδρικό διάταγμα, για τη ρύθμιση των αναγκαίων λεπτομερειών προς εφαρμογή του. Κατόπιν των ανωτέρω, η εντελλόμενη δαπάνη είναι νόμιμη και το ελεγχόμενο χρηματικό ένταλμα πρέπει να θεωρηθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Αποφαίνεται ότι το 17424, οικονομικού έτους 2009, χρηματικό ένταλμα πληρωμής του Δήμου ..., ποσού 300.000,00 ευρώ, πρέπει να θεωρηθεί.